

Inger Schoonderbeek Hansen, Tina Thode Hougaard og Peter Widell (udg.):
14. Møde om Udforskningen af Dansk Sprog, Århus 2012

Præpositionsnavne på Læsø

Birgit Eggert
Københavns Universitet

I mit arbejde med en udgivelse af Læsøs stednavne i skriftserien Danmarks Stednavne (DS) er jeg stødt på et ualmindeligt stort antal stednavne som består af præpositionsforbindelser (Eggert under udgivelse). *I Gyden, På Bakken* og *Ved Kirken* er eksempler på disse præpositionsnavne. De er sjældne i Danmark i dag, men det ser ud til at typen har været udbredt i 1600-1700-tallet, og de læsøske navne har paralleller flere steder i Danmark.

Imidlertid passer navnenes struktur ikke ind i den mere almindelige stednavnebrug i Danmark, og deres form som præpositionsforbindelser gør dem svære at identificere i kilderne. Mange af navnene er desuden blevet normaliseret så de passer til den almindelige struktur i danske stednavne med forled og efterled, fx *Gydensgård, Bakkensgård* og *Kirkensgård*.

1. Bebyggelse og bebyggelsesnavne på Læsø

Man hører ikke om bebyggelse på Læsø før omkring år 1200, og der er ingen stednavne som kan give argumenter for at der skulle have været en tidligere fast bosættelse. Der har aldrig været en egentlig landsbybebyggelse, og øen er karakteriseret ved enkeltgårdsstruktur hvor gårdene har været helt selvstændige, eller nogle få gårde har haft fælles indmark i nogle såkaldte ”haver”.

Etnologen Bjarne Stoklund (1980:15 f.) som er ekspert i læsøske forhold, opfatter haverne som det konstituerende element i Læsøs ældre bebyggelse. Dette forbinder han med forekomsten af en række navne med efterleddet *-rum* som betyder ’(ryddet) plads

(for bebyggelse)' (Jørgensen 2008). Navnene på *-rum* er den eneste traditionelle navnetype på Læsø – der er ingen navne som ender på fx *-rup*, *-strup*, *-by* eller *-rød* som ellers er hyppige i det meste af Danmark. Navne på *-rum* er ellers ikke særligt hyppige i Danmark, men findes især i Nordsjælland (Hald 1965:117 ff.) samt netop på Læsø. Stoklund (1980:15 ff.) sandsynliggør at alle de læsøske *rum*-navne kan sættes i forbindelse med den tidligste bosættelse som resultat af skovrydning idet han mener navnene oprindeligt har betegnet hver sin have. Det drejer sig om navnene *Brarum*, *Byrum*, *Børum*, *Flarum*, *Irum*, *Lorum* samt muligvis et ”*Hychirom*” som kun er overleveret på Videnskabernes Selskabs Korts originaltegning fra 1786 (VSKOrig 1786).

Mange af de øvrige bebyggelser på Læsø er benævnt med en præpositionsforbindelse hvori et substantiv i bestemt form indgår. Det gælder eksempelvis navnene *ved Hyldebuschen*, *i Gyden*, *j Sandet*, *i Sundett* og *paa Hiørnet* der alle findes i Markbogen fra 1683. Noget tyder på at det har været den almindelige måde at navngive bebyggelser på Læsø i 1500- og 1600-tallet selvom der dog også findes mere almindelige navnedannelser som *Damsgaard*, *Klitgaard*, *Piilegaard*, *Stochlund* og *Troldmoesen* som alle også findes i Markbogen.

2. Definition af præpositionsnavne

Den der senest har ytret sig om præpositionsnavne i Danmark, er Gordon Albøge i forbindelse med Hanherreds stednavne (DS 21). Her giver han også en egentlig definition på navnetypen og omtaler problemerne i med sikkerhed at kunne klassificere navnene (DS 21:51): Et præpositionsnavn er

et stednavn som består af en præpositionsfrase. Præpositionen er uadskilleligt knyttet til sin styrelse, uden mulighed for indskud af attribut (...) klassificeringen som indiskutabelt præpositionsnavn [kræver] at præpositionsfrasen optræder i forbindelser som »en gård / by / holm osv. som hedder på / ved ... X« (...). Eller det kræves at præpositionsfrasen kan indgå i en ny præpositionsfrase: »En gård etc. i På X«.

Præpositionsnavne på Læsø

I forbindelse med gadenavne benytter Bent Jørgensen desuden forekomster i overskrifter eller indledninger som sikre eksempler på præpositionsnavne, men han konstaterer at ”Da som nu udelukker præpositionsnavne brug af stedsangivende præposition (det hedder aldrig »på Ved Stranden«), og man kan derfor ikke tage deres fravær som tegn på, at der ikke foreligger præpositionsdannelse” (Jørgensen 1970:102).

3. Tidligere beskrivelser af danske og nordiske præpositionsnavne

En af de tidligste omtaler af danske præpositionsnavne findes hos Johannes Steenstrup som nævner typen ganske kort i sin lille bog *De danske Stednavne* (1908) i forbindelse med navne på *-um*. En del af de stednavne som i dag ender på *-um*, er gamle dativ pluralisformer som må forudsætte en oprindelig præpositionsforbindelse med en præposition der styrer dativ, og Steenstrup henviser til præpositionsnavne i andre nordiske sprog og fortsætter: ”Vi kalder jo endnu i København en Gade Ved Stranden, medens den tilsvarende Gade paa Kristianshavn hedder Strandgade” (Steenstrup 1908:29).

I Kristian Halds kendte værk *Vore Stednavne* (1965) nævnes præpositionsforbindelser som stednavne kun som forklaring på de navne på *-um* som er gamle dativ pluralisformer. Her forudsætter Hald, ligesom Steenstrup, en oprindelig præpositionsforbindelse (Hald 1965:65) som har fremkaldt dativformen, men ellers interesserer han sig ikke videre for præpositionsnavne. Det skal nævnes at Hald i det hele taget ikke interesserer sig meget for de navnetyper som er kendetegnende for gårde og huse i tiden efter middelalderen, således nævner han heller ikke imperativnavne eller navne med abstrakter som efterled.

Senest har heller ikke Bent Jørgensen nævnt typen med mange ord i sit stednavneleksikon *Danske Stednavne* fra 2008. Han nævner dog nogle enkelte navne af typen, fx det vendsysselske *Underåre* som oprindeligt er dannet af præpositionen *under* og substantivet *ager* (Jørgensen 2008).

Den ældste egentlige undersøgelse af danske præpositionsnavne er lavet af Gunnar Knudsen i 1934 om Bornholmske forhold. Her

skriver han at man stadig i 1900-tallet kan finde eksempler på navne på Bornholm som består af en præposition plus dens styrelse. Knudsen giver tre forskellige lister over præpositionsnavne på Bornholm. Én hvor styrelsen består af et ubestemt simpleks, fx *Paa Tofte* og *Under Klint*; én hvor styrelsen består af ubestemt kompositum, fx *I Elleby* og *Under Lensbjerg*; og én hvor styrelsen har bestemt artikel, fx *I Engene* og *Under Bjærgene*. Den første gruppe er den ældste, og den sidste gruppe er den yngste og den der bedst kan sammenlignes med de læsøske navne (Knudsen 1934:25-33).

I indledningen til Bornholms Stednavne fra 1951 (DS 10:ix-x) beskriver udgiverne særlige forhold i øens stednavneskik. Om bebyggelsesnavnene hedder det blandt andet at "mange Gaarde først i nyere Tid har faaet Gaardnavne og i ældre Tid udelukkende omtales ved Præposition plus Egnsnavn (f. Eks. Agregaard p. 122, ældre Paa Agrene, Hallegaard p. 124, ældre Paa Halle, ...)." Det vil sige at udgiverne her ikke opfatter præpositionsforbindelserne som egentlige gårdnavne selvom de bruges til at denotere bebyggelser. Der ser altså ud til selv fra navneforskernes side at være en vis modvilje mod navnetypen.

I de bind af Danmarks Stednavne som omhandler Sønderjylland (DS 3-7), kan man gennem stednavneregistret finde frem til en del præpositionsnavne, fx *I Skoven* og *Under Bjærgene*. Navnetypen er overhovedet ikke kommenteret i udgaven og omtales faktisk kun kort i en senere anmeldelse (Modéer 1937:176). Selvom typen ikke kommenteres, er udgaven alligevel vigtig i den forstand at vi her finder en del præpositionsnavne fra Sønderjylland, men der er ikke nogen hurtig vej til at finde ud af hvor længe typen har holdt sig levende dér, og om nogen af navnene har overlevet frem til i dag.

I Stednavne i Ringkøbing Amt (DS 17) og Stednavne i Hanherred (DS 21) som begge er udgivet af Gordon Albøge, findes også nogle præpositionsnavne. Albøge nævner en række præpositionsnavne i Ringkøbing Amt, fx *På Bjerg*, *Ved Kirken* og *Ved Ledet*, men de anføres uden yderligere kommentarer om navnetypen. Anderledes forholder det sig i hans udgivelse af Hanherreds stednavne hvor han som tidligere nævnt definerer navnetypen (DS 21:51). Her findes navne som fx *På Heden*, *Under Bakken* og *Ved Broen*.

4. På sporet af Læsøs præpositionsnavne

Der er flere problemstillinger i forbindelse med de læsøske præpositionsnavne: Der findes kun nogle få middelalderlige kilder til Læsøs bebyggelsesnavne; de ældste belæg på præpositionsnavne er fra 1522, men kun et fåtal er omtalt allerede i 1500-tallet. Det er således især i 1600-tallets matrikler og jordebøger man finder præpositionsnavnene. Det kan være svært at vurdere om en præposition hører med til stednavnet, og der findes mange flere eksempler på præpositionsnavne på Læsø end dem jeg har nævnt ovenfor, men lige netop de nævnte navne er jeg ved hjælp af deres belæg i Markbogen helt sikker på virkelig er præpositionsnavne fordi de findes i overskrifter uden for anden grammatisk sammenhæng. Oftest finder man navnene i formuleringer som ”Jens Jensen i Gyden” eller ”Hans Pedersen paa Hiørnet”, og der kan man ikke se om præpositionen hører med til stednavnet. Af andre sikre eksempler kan nævnes denne, 1651-52: *den halve gård i Vester sogn, som kaldes i Gyden.*

Det kan være svært at finde frem til præpositionsnavne i samlinger og udgaver. Dette påpegedes allerede af Gunnar Knudsen i 1934 hvor han også sporede sig ind på hvornår navnetypen har været mere almindelig (s. 25):

Egentlig er Skikken vanskelig at efterspore, da næppe mange af dem, der har ført de bornholmske Stednavne i Pennen, har haft tilstrækkelig Følelse af Præpositionernes vigtige Funktion; man har i Regelen udeladt dem, fordi de ikke harmonerede med den andetsteds sædvanlige Navneskik. (...) Som en uddøende Navneskik er den nok et Studium værd, og jeg har da samlet, hvad jeg har kunnet finde af Eksempler paa den. Det viser sig da, at der fra 18de Aarhundrede kendes langt flere Eksempler end fra vore Dage, hvad der jo ogsaa paa en overbevisende Maade oplyser om Skikkens Dekadence.

Knudsen påpeger at præpositionsnavne sjældent kommer til udtryk i skrift, samt at selv bornholmerne ikke finder det korrekt når navnene nedskrives, selvom man ofte støder på dem i mundtlig form (Knudsen 1934:25). Det er et stort problem i forhold til indsamling af materialet

at både meddelere og skrivere har haft svært ved at erkende – eller anerkende – navnetypen.

I Afdeling for Navneforsknings samlinger er navne fra mange forskellige kilder skrevet ud på sedler, og derfor har man ikke rigtig nogen fornemmelse af hvordan navnet indgår i den sproglige sammenhæng i kilden. Det har sjældent en egentlig betydning for tolkningen af det enkelte navn, men når vi taler om præpositionsnavne, er den sproglige sammenhæng vigtig fordi den er afgørende for om man kan tillade sig at regne en eventuel præposition med til stednavnet. Gordon Albøge stiller sig desuden tvivlende over for om man skal tillægge de præpositionsfraser navnestatus som kun er overleveret i 1600-tallets matrikler, men kommer med et godt eksempel på at kilderne kan være utilstrækkelige i deres gengivelse af præpositionsnavne. Et navn *Kæret* i Lild sogn, Hanherred, har kun præposition i nogle skriftlige kilder fra 1600-tallet, men optræder ellers som simpleks i bestemt form i det øvrige skriftlige kildemateriale. Alligevel optegnes navnets udtale i 1886 som en præpositionsforbindelse i overensstemmelse med den form der er overleveret i 1600-tallet (DS 21:51).

Det gælder for hele Norden at der findes en del præpositionsnavne i ældre kilder, men også at kun meget få af navnene har overlevet frem til i dag. Den svenske forsker Jan Nilsson har undersøgt nordiske præpositionsnavne, og han mener en af årsagerne til deres forsvinden kan være den lokale forankring (Nilsson 1986:114):

namnen förutsätter kunskap om trakten: riktning och läge omtalas i förhållande till något som antas vara känt. Man befinner sig i trygg närhet till ett centrum. I en språkligt konservativ, avskärmad bygd förblir dylika utpekande benämningar tillräckliga i människors dagliga liv.

Også Nilsson er inde på de vanskeligheder der er i forbindelse med behandlingen af navnetypen. Han nævner at det er svært at vurdere i ældre kilder om præpositionen hører med til navnet, selv i nyere navnebrug kan dette være svært (fx i forbindelse med moderne optegnelser), og nogle præpositionsnavne bliver aldrig accepteret af myndighederne (Nilsson 1986:113). Nilsson citerer desuden en karakteristisk tendens fra en norsk hovedopgave fra universitetet:

Præpositionsnavne på Læsø

”Det er sikkert mange navn av denne katagorien som ikke har kommet med i dette materialet. Det skyldes i første række at informantene har en tendens till ikke å rekne disse navna som fullgode stedsnavn” (Nilsson 1986:114 med henvisning). Den svenske forsker Ivar Modéer er også kort inde på præpositionsnavnenes kranke skæbne i forbindelse med smålandske skærgårdsnavne. Han skriver: ”I avhandlingar och namnsamlingar bliver prepositionsnamnstypen i regel mycket ofullständigt representerad. Denna art av namnbildning kännes så levande, att man ofta ej vill uppfatta namnene som ”verkliga ortnamn” (Modéer 1933:250).

5. Normalisering

Kun få danske præpositionsnavne har overlevet frem til i dag, og langt de fleste af de navne som stadig findes, har ændret form på forskellige vis. Mig bekendt er ingen af de fulde præpositionsforbindelser på Læsø bevaret, men der findes stadig gårde som hedder *Hyldebusk* (< *Ved Hyldebusken*) og *Hjørnet* (< *På Hjørnet*) hvor præpositionen er sløjfet, mens fx *i Gyden* og *paa Bakken* har fået tilføjet det epexegetiske led *-gård* og hedder i dag *Gydensgård* og *Bakkensgård*. Her har substantivet beholdt den bestemte form og fået tilføjet en *s*-fuge som er obligatorisk ved stedsnavneforled i bestemt form (jf. Christensen & Kousgård Sørensen 1972:139). Dannelsen af navne på Læsø med *-gård* som epexegetisk led er så ensartet i navne hvor præpositionsforbindelsen er bevaret i de ældste belæg, at det faktisk er rimeligt at antage at navne med efterleddet *-gård* og med forled som består af et substantiv i bestemt form + *-s*, oprindeligt er navne som har bestået af præpositionsforbindelser (Eggert under udgivelse).

Omdannelsen af præpositionsnavnene sker hovedsageligt i 1700-tallets skriftlige kilder, og på VSKOrig fra 1786 er der kun en eneste præpositionsforbindelse tilbage, nemlig ”ved Bakken” som i senere kilder kaldes *Bakkenshuse* idet navnet betegner en samling huse øst for Byrum Kirke. Spørgsmålet er dog om omdannelsen af de oprindelige præpositionsforbindelser er sket i lokalbefolkningen på Læsø, eller om det er udtryk for en normalisering foretaget af embedsmænd og skrivere. Bjarne Stoklund (1980:21) mener det sidste er tilfældet, og ser man på overleveringen af navnene, tyder det faktisk

også på at han har ret. Et eksempel er *Højensgård* i Byrum Sogn som i 1662 og 1683 er overleveret som præpositionsforbindelsen *i Højen*, og siden 1786 som *Højensgård*. Imidlertid afspejler en optegnelse af den lokale udtale fra 1975 at *Højen* er den lokale form af navnet. Præpositionen er altså forsvundet, men det epexegetiske led *-gård* bruges ikke i talesproget.

6. Navnestruktur

Den mest almindelige struktur i danske stednavne er en sammensætning af et forled og et efterled. Forleddet beskriver et eller andet karakteristikum ved den navngivne lokalitet, og efterleddet beskriver den navngivne lokalitets art – dvs. den oprindeligt navngivne, for når byer i Danmark kan hedde *Bjerringbro*, *Dronningmølle* og *Lunderskov*, så er det fordi de oprindelige denotata var henholdsvis en bro, en mølle og en skov. Nogle navne er enleddede og består kun af efterleddet, fx *Tved* 'rydning', *Holte* 'lille skov' og *Vejle* 'vadested, overfartssted' (Jørgensen 2008). Det almindelige er altså at få en beskrivelse af arten af det navngivne sted og ofte også en karakteristik af stedet, se tabel 1.

forled	efterled
Bjerring-	-bro
Dronning-	-lund
Lunder-	-skov
-	Tved 'rydning'
-	Holte 'lille skov'
-	Vejle 'vadested'

Tabel 1: Eksempler på den almindelige inddeling af danske stednavnes struktur

Men når det gælder præpositionsnavnene, så får vi kun en karakteristik af stedet – nemlig dets lokale beliggenhed; vi får ikke at vide hvad lokalitetens art er. I de bebyggelsesnavne som består af præpositionsforbindelser, er lokalitetens art (dvs. bebyggelsen, gården eller huset) underforstået. Det passer slet ikke ind i den struktur vi har vænnet os

Præpositionsnavne på Læsø

til at stednavne har, og jeg tror det er en af grundene til at navnene ikke har overlevet på Læsø, og kun i meget ringe omfang har overlevet andre steder i landet.

Det mest iøjnefaldende i ældre litteratur om præpositionsnavne er fraværet af diskussioner om navnenes struktur. End ikke Jan Nilsson som er den der har behandlet navnetypen mest udførligt, diskuterer navnestrukturen eksplicit i sin behandling af nordiske præpositionsnavne.

En diskussion finder man derimod hos Bent Jørgensen som i forbindelse med præpositionsnavne som gadenavne, fx *Ved Stranden* og *Ved Volden*, er inde på strukturen i navnene: ”Da navne med fast præposition (...) ikke lader sig indpasse i indledningskapitlets feltskema, bør man undlade at anvende begreber som forled og efterled i forbindelse med nærværende (...) navne” (Jørgensen 1970:102). Det feltskema Bent Jørgensen taler om, er et skema der blev udarbejdet i 1960’erne af Lis Weise og John Kousgård Sørensen. Det bygger på Poul Diderichsens analyser i *Elementær Dansk Grammatik*, og det indeholder en række felter som stednavnets led kan inddeles i alt efter funktion og placering i navnet. Grundstammen i feltskemaet og relevant i denne sammenhæng er *centralfeltet* som er opdelt i *centralbestemmerfeltet* (CB) og *centralartsfeltet* (CA) svarende til de ovenfor omtalte forled og efterled. I definitionen af de enkelte felter hedder det blandt andet: ”CA-feltet er det for stednavnet konstituerende og skal være udfyldt. CA-feltet kan næppe udgøres af størrelsen nul” (Weise og Kousgård 1964:4).

Det er imidlertid ikke alle stednavne som har et led der beskriver den navngivne lokalitets art. Dette påpeges eksempelvis af Vibeke Christensen og John Kousgård Sørensen som nævner sammenligningsnavne, opkaldelsesnavne, imperativnavne og en række betydningssekundære navne som stednavne uden artsangivende element (Christensen og Kousgård Sørensen 1972:16). I forbindelse med gadenavne taler Bent Jørgensen også om navne uden hovedled (Jørgensen 1970:98), men det er kun i et arbejdspapir af Peder Gammeltoft jeg har set præpositionsnavnene omtalt som navne uden efterled og således udelukkende bestående af det led der giver en nærmere beskrivelse af lokaliteten (Gammeltoft 2011).

Præpositionsnavnene har været oversete når det gælder deres strukturelle sammenhæng med andre danske stednavne, men de kan – efter min mening – let forklares som navne bestående af forled og uden eller med underforstået efterled (se tabel 2). Hvis man i forbindelse med det ovenfor omtalte feltskema sletter reglen om at CA-feltet SKAL være udfyldt, vil præpositionsnavnene problemløst kunne placeres som bestående af CB-feltet.

forled / centralbestemmerfelt	efterled / centralartsfelt
Bjerring- Dronning- Lunder-	-bro -lund -skov
- - -	Tved 'rydning' Holte 'lille skov' Vejle 'vadested'
I Gyden På Bakken Ved Kirken	- - -

Tabel 2: Forslag til placering af præpositionsnavnene i den almindelige inddeling af danske stednavnes struktur

7. Opsummering

Præpositionsnavnene har haft svære vilkår i navneforskningen. Det er en ung stednavnetype som hovedsageligt tilhører tiden efter middelalderen; i den ældre navneforskning var man især interesseret i oldtidens stednavne. Desuden er navnenes form som præpositionsforbindelser problematisk fordi det ofte er usikkert om en præposition skal regnes med til stednavnet. Dette forhold har gjort det svært at erkende præpositionsforbindelserne som navne for såvel navnebrugere som for optegnere – og siden hen også for dem der excerperer de skrevne kilder.

Jeg har argumenteret for at præpositionsnavnene skal forklares som bestående af forled uden eller med underforstået efterled. Dermed falder navnetypen ved siden af den mest almindelige struktur i danske stednavne med forled og efterled. Måske er det denne lidt anderledes

Præpositionsnavne på Læsø

struktur som sammen med de vanskeligheder der er i overhovedet at identificere navnene, der er årsag til at der ikke længere findes præpositionsnavne på Læsø, og at typen er meget sjælden i resten af Danmark i dag.

Litteratur og kilder

- Christensen, Vibeke, & John Kousgård Sørensen (1972) *Stednavneforskning 1. Afgrænsning, Terminologi, Metode, Datering*. København: Universitetsforlaget i København. I kommission hos Gyldendal.
- DS = *Danmarks Stednavne* 1 ff. Udgivet af Stednavneudvalget / Institut for Navneforskning / Afdeling for Navneforskning. København 1922 ff.: I Kommission hos G.E.C. Gad / Akademisk Forlag / C. A. Reitzels Forlag / Museum Tusculanums Forlag.
- Eggert, Birgit (under udgivelse) *Stednavne på Læsø*. Kommende bind i DS, se dette.
- Gammeltoft, Peder (2011) *Om stednavnedannelser*. Upubliceret arbejds-papir.
- Hald, Kristian (1965) *Vore Stednavne*. 2. reviderede og forøgede udgave. København: G.E.C. Gads Forlag.
- Jørgensen, Bent (1970) *Dansk Gadenavneskik*. Navnestudier nr. 9. København: I kommission hos Akademisk Forlag.
- Jørgensen, Bent (2008) *Danske Stednavne*. København: Gyldendal.
- Knudsen, Gunnar (1934) Præpositioner i bornholmske Bebyggelsesnavne. *Studier tilegnede Verner Dahlerup paa femoghalvfjerdsaaersdagen den 31. oktober 1934*. Danske Folkemaal, tillægsbind til 8. aargang: 25-33.
- Markbogen = Utrykt kilde fra 1683. Forarbejder til Kong Christian V's matrikel 1688. Rigsarkivet, København.
- Modéer, Ivar (1933) *Småländska skärgårdsnamn. En studie över holmnamnen i Mönsterås*. Uppsala: A.-B. Lundequistska Bokhandeln.
- Modéer, Ivar (1937) Anmeldelse af: Sønderjyske Stednavne, 3, Tønder Amt med Dele af Ribe Amt, udg. af Stednavneudvalget. København. 1931-1934 (Danmarks Stednavne 5). *Namn och Bygd* 25:174-177.
- Nilsson, Jan (1986) *Relation och namn. Två kapitel om nordiska prepositionsnamn och liknande ortnamnskonstruktioner*. Umeå Studies in the Humanities 78. Umeå: Almqvist & Wiksell International, Stockholm, Sweden.
- Steenstrup, Johannes (1908) *De danske Stednavne*. København: I kommission hos G.E.C. Gad.

Birgit Eggert

- Stoklund, Bjarne (1980) Bosættelse og bebyggelse på Læsø. *Vendsyssel Årbog* 1980:7-56.
- VSKOrig = Videnskabernes Selskabs Kort, originaltegning over Læsø 1786. Geodatastyrelsen.
- Weise, Lis, & John Kousgård Sørensen (1964) Om strukturen af stednavne med særligt hensyn til marknavne. *Marknavnestudier*. Navnestudier nr. 3. København: G.E.C. Gads forlag:1-9.